

UDSKRIFT

AF

HØJESTERETS DOMBOG

523/98

D O M

afsagt af Højesteret onsdag den 3. juli 2002 i sag

I 327/2001

C [REDACTED]

og

H [REDACTED]

(advokat Axel Grove, e.o.)

mod

Patientskadeankenævnet

(kammeradvokaten ved advokat Benedicte Galbo)

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 5. afdeling den 1. juni 2001.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Hermann, Torben Melchior, Peter Blok, Lene Pagter Kristensen og Thomas Rørdam.

Appellanterne, C [REDACTED] og H [REDACTED] har principalt nedlagt påstand om, at indstævnte, Patientskadeankenævnet, skal anerkende, at de har krav på en yderligere erstatning på 150.000 kr., subsidiært et mindre beløb, med procesrente fra den 16. maj 2000.

Patientskadeankenævnet har påstået stadfæstelse.

Der er enighed mellem parterne om, at H [REDACTED] som følge af C [REDACTED] skade havde først barselsorlov og dernæst forældreorlov i perioden fra den 1. maj 1998 til den 1. oktober 1999. Der er endvidere enighed om, at der er en difference på mindst 150.000 kr. mellem på den ene side H [REDACTED]

████████ sadvanlige løn i den nævnte periode og på den anden side de orlovsydelse, han har oppebåret, med tillæg af sparede udgifter til børnepasning i perioden.

I Patientforsikringens skrivelse af 24. juni 1998 til H. ██████████ er yderligere følgende anført vedrørende udgifterne til leje af gæstehus/værelse på Kolonien Filadelfia:

"Under hensyntagen til den betydning det har haft for C. ██████████ genoptræning, at såvel De som Deres børn i et vist omfang har været til stede, har Patientforsikringen fundet, at de af Dem afholdte udgifter i forbindelse med en sådan leje, kan erstattes i henhold til erstatningsansvarslovens § 1."

Overlæge, dr.med. K. ██████████ har udarbejdet en speciallægeerklæring af 9. november 1998 med følgende konklusion:

"Det drejer sig om en 29-årig kvinde, som er svært invalideret på baggrund af en udtalt anoksisk hjerneskade opstået for 9 måneder siden i forbindelse med en anæstesiulykke/fejl. I forhold til den initiale tilstand ca. en måned efter ulykken og de udtalte cerebrale MR-skanning forandringer har pt. gjort dramatiske fremskridt. Alligevel resterer som beskrevet svære seq. både m.h.t. førlighed og de kognitive funktioner. Pt. er kørestolsbunden og dermed plejekrævende. Omend en vis bedring endnu kan forventes står det allerede nu fast, at betydelige kognitive og førlighedsmæssige deficit vil være permanente og dermed medføre en varig ophævelse af erhvervsevnen."

Højesterets bemærkninger.

Sagen angår det tab i form af tabt arbejdsfortjeneste, som H. ██████████ har lidt ved at gå på barselsorlov, senere forældreorlov, i perioden fra den 1. maj 1998 til den 1. oktober 1999. Dette tab kan ikke anses for en helbredelsesudgift eller et andet tab for C. ██████████ jf. erstatningsansvarslovens § 1, stk. 1. Højesteret tiltræder derfor, at Patientskadeankenævnet er frifundet for C. ██████████ påstand.

Tre dommere - Hermann, Torben Melchior og Peter Blok - udtaler herefter:

+45 33 63 27 60

- 3 -

Efter almindelige erstatningsretlige regler kan det som udgangspunkt ikke pålægges skadevolderen at erstatte tab, der påføres andre end den direkte skadelidte. Vi finder ikke tilstrækkeligt grundlag for at fravige dette udgangspunkt i det foreliggende tilfælde. Vi har herved lagt vægt på, at der som anført af landsretten ikke er tilstrækkeligt grundlag for at antage, at H. [REDACTED] personlige medvirken var nødvendig i forbindelse med genoptræningen af C. [REDACTED] i den omhandlede periode. Vi tiltræder således, at Patientskadeankenævnet også er frifundet for H. [REDACTED] påstand.

Vi stemmer herefter for at stadfæste landsrettens dom.

Dommerne Lene Pagter Kristensen og Thomas Rørdam udtaler:

Vi lægger til grund, at C. [REDACTED] har haft et omfattende genoptræningsbehov og behov for daglig støtte i skabelsen af kontakten til ægtefællernes små børn i hele perioden fra den 1. maj 1998 til den 1. oktober 1999, hvor H. [REDACTED] på grund af C. [REDACTED] meget alvorlige hjerneskade havde først barselsorlov og senere forældreorlov. Vi lægger endvidere til grund, at den genoptræning m.v., H. [REDACTED] bistod med, har haft væsentlig betydning for den forbedring af C. [REDACTED] funktionsevne, der indtraf, og at han som ægtefælle har kunnet yde en bistand, som C. [REDACTED] ikke med samme virkning kunne have opnået gennem offentlige hjælpeordninger.

Under disse særlige omstændigheder finder vi, at H. [REDACTED] indtægtstab på 150.000 kr. i perioden fra den 1. maj 1998 til den 1. oktober 1999 har en sådan nær tilknytning til skaden, at tabet er omfattet af Patientskadeankenævnets erstatningspligt.

Vi stemmer derfor for at tage H. [REDACTED] påstand til følge.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet.

Thi kendes for ret:

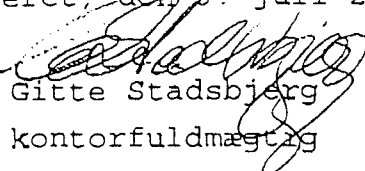
Landsrettens dom stadfæstes.

Ingen af parterne betaler sagsomkostninger for Højesteret til nogen anden part eller til statskassen.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 3. juli 2002.

Gitte Stadsbjerg
kontorfuldmægtig